

טוטו

השבוע
מינימום כלל הפרסים
1.000.000 ל"י

מינימום הפרס הראשון
500.000 ל"י

יום ה' - המועד האחרון למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר הימורים בספורט

תכשיטים בדיר אל-בלח

(המשך מעמוד 31)

היה היחיד שהיתה לו גישה ישירה ומיידית לאתר, והוא היה השודד הראשון והעיקרי. דיין הוא המקור לכל מימצאי דיר אל-בלח הנמצאים כיום בחנויות או ביוסף פרטיים. בין אם מחר אותם ובין אם החליפם - כמיהנו - בעתיקות אחרות.

הסכם מוזר ביותר

ה תיקים הפנימיים של המוזיאון מגלים, כי תיקון האנתרופואידים נעשה באורח מוזר ביותר. בתחילת שנת 1971 הביא דיין למוזיאון ערימה של שיבר רייארונות. אנשי המוזיאון החלו בשיבוץ ובתיקון מה שהביא. כעבור כשנה התברר כי ניתן יהיה להרכיב מן השברים 13 אנתרופואידים שלמים. נחתם עם דיין הסכם, שלפיו יקנה ממנו המוזיאון 9 אנתרופואידים במחיר של כ-5000 לירות האחד. שניים יקבל דיין ויתן. תמורת תיקונם, שניים נוספים למוזיאון.

הסכם זה מוזר ביותר. ראשית, דיין אינו סוחר מוסמך, אסור לו למכור עתיקות ואסור למוזיאון לקנות ממנו. זוהי עבירה על פקודת העתיקות, ומפליא שראגף-העתיקות הממשלתי, שידע על הסכם זה, לא פעל למניעתו.

שנית, דיין מסר למוזיאון ערימה של שברים. אנשי המוזיאון השקיעו חמש שנות עבודה בתיקונם. עבודה זו נאמדת בעשרות אלפי לירות לכל אנתרופואיד, אך נוסף עליה עוד שילמו לדיין 5000 לירות תמורת השברים שנתן.

אם לזכור כי לפי החוק רשאי היה אגף-העתיקות להפקיע מידי דיין את כל האנתרופואידים, הרי הסכם-מכר זה, שיש עשה טדי קולק עם משה דיין בשנת 1971, תמוה ביותר ומהווה גם עבירה על החוק.

מניין הניצו לידי טדי קולק תכשיטים מדיר אל-בלח? האם הם לא ניתנו לו עליידי דיין, עת הורה לחקן עבורו את האנתרופואידים? קולק מכחיש זאת בכל תוקף. לדבריו, תיקון האנתרופואידים נעשה כמקובל עבור פרטיים, ודיין שילם עבור התיקון, או שמסר חלק מהאנתרופואידים למוזיאון, קולק אינו זוכר היטב. "המוזיאון תיקן כבר גם עתיקות מאוספו הפרטי של קולק עצמו", אומר יושב-ראש המוזיאון, את התכשיטים קנה קולק בשוק בירושלים, במחיר מלא, וכל מה שמצוי אצלו באוסף עומד לרשות המוזיאון, קולק חוזר ומצהיר כי קנה את התכשיטים מדיר אל-בלח בשוק החופשי במחיר מלא, כי שנים 1968 ו-1969, ובשום אופן לא קנה או קיבל אותם משה דיין, כן הוא מצהיר כי מעולם לא קנה עתיקות מדיין.

אוסף-העתיקות של טדי קולק ידוע ופרסום בעולם כולו. יש אומרים כי ערכו גדול מזה של עתיקות המוזיאון שקולק הוא יושב-הראש שלו. כאשר נערכה, ביאמצע שנת 1968, באמריקה, תערוכה של עתיקות ישראל בחסות ראשיה-הממשלה או לוי אשכול ושרי ישראל באמריקה יצחק רבין, היו עתיקות מאוספו הפרטי של קולק בין המוצגים שבאו ברובם ממוזיאונים. ברשימת מוסרי המוצגים לתערוכה מיוצגת ישראל קודם-כך עליידי מוזיאון ישראל, ומייד לאחר-מכן עליידי יושב-הראש של המוזיאון, טדי קולק.

האם יפרדו מאוספיהם?

כ עתיקה המצויה כיום באוסף פרטי ואשר מקורה בישראל, היא בלתי-חוקית. הבעייה של אגף העתיקות היא רק להוכיח זאת, אולם בהיותה בלתי-חוקית אין ספק, כיוון שאיש צמרת הדינה, משה דיין ועד בכירי עובדי מוזיאון ישראל ואגף-העתיקות, כולל טדי קולק עצמו, הם בעלי אוספי-עתיקות גדולים, הם דאגו כי חוקי-העתיקות החדש שהוגש לכנסת יכשיר את גניבות העבר, זאת עושה הצעת-החוק באמצעות סעיף הקובע כי תחולת החוק היא רק מתאריך חקיקתו.

על ועדה-החניון, בראשות אברהם כץ, לשנות את ההצעה ולקבוע כי כל עתיקה שבעליה לא יוכיח כי רכש אותה כחוק, הימסר למוזיאון ישראל. בדרך זו ייאלצו טדי קולק, רעו משה דיין וכל שאר שודדי העתיקות, להיפרד מאוספיהם ולהעבירם לבעלות בעליהם החוקיים, מדינת ישראל.

שידור

צל"ש מגרשים ומגורשים

● לגיל סדן על תוכנית רגישה ור מאונת על גירוש המישפחות הערביות מן העיר העתיקה בירושלים, במיסגרת יומן האירועים השבוע. סדן הפגיש את המגורש עם המגרש, נמנע בקפדנות מכל הבעת דיעה אישית, אף במרומז. הלאומנות הקנאית של מתחלי-הרובע, ובעיקר של הדינה, הדתית המתייחסת באדישות מוחלטת לגורלם של לא-יהודיים, הובאה בלי כחל ושרק, בצד דברים סבירים יותר של טדי קולק.

צל"נ

השיטות של גבלס

● לכל מי שהיה לו קשר כלשהו ל-תוכנית-הטלוויזיה העשוריתית, ששודרה בלילה-השבת האחרון, על השפעת התעמולה בקולנוע, ובעיקר לשלושת המשתתפים בדין מפנברק, שקרני ואווילי - ישעיהו ניר, היים שקד ומשה ארד, שהשתמשו בשיטות הפטילות ביותר של תעמולה כדי לבקר ולהגיב על שיטות פסור לות של תעמולה.

בראשית התוכנית, שבוימה בידי אריה אורגל, הוקרן קטע מסרטי-תעמולה נאצי, היהודי הניצח, שבו באה לידי ביטוי מושלם השיטה של שר-התעמולה הנאצי יוזף גבלס: להראות בזה אחר זה עכשיו ברושים ויהודים, כדי ליצור אסוציאציה ביניהם.

אך עורכי התוכנית אימצו גם הם לעצמם שיטה נאצית זו, בצורה כמעט קאריקטורית, כאשר הקרינו בזה אחר זה סרט נאצי וסרטי-תעמולה סורתי, כדי ליצור אסוציאציה ביניהם. הסתייגותו של ישעיהו ניר כי "יש להבדיל אלף אלפי הבדלות בין הנאצים לערבים", לא היה בה כדי לחפות על הקשר האסוציאטיבי שכבר נוצר אצל הצופה.

שקר תעמולתי. הסרט הסורי שהוצג בתוכנית כסרט באפטיסטי, הראה את חורבן העיר קונייטרה. שלושת ה"מתווכחים" קבעו כדבר מובן-מאליו כי קונייטרה נהרסה בקרבות מילחמת שתי-הימים ויום-הכיפורים. האמת היא, למרבה הצער, שבעניין זה, צודקת דווקא התעמולה הסורית. קונייטרה נהרסה באופן מתוכנן ושיטתי, על-פי פקודה פושעת ומטופשת של משה דיין, ערב החזרתה לידי הסורים. חלק גדול מבנייניה עוד עמד על תילו בי תום מילחמת יום-הכיפורים, כפי שיוצגים היטב אלפי ישראלים.

תחת להודות בעובדה מצערת זו ולגנות קטעים אחרים של הסרט הסורי (חילול קברים ושילדי-מתים), הסתבכו המתווכחים בשקר תעמולתי גם, שהפריץ את כל שאר טענותיהם.

המתווכחים גילו גם בורות וחוסר-ידיע בנושא שעליו התווכחו, כאשר טענו כי האשה הנוצרייה שראיינה בסרט הסורי, נבחרה במיוחד כדי להשפיע על הצופים. הושמעו הערות גועניות, כגון הציון כי האשה, "אינה מסוג הנשים (הערביות) שראינו מכירים", מפני שהיא דוברת אנגלית יפה ונראית מטופחת. המתווכחים פשוט לא ידעו שזו היתה האשה היחידה שרשימה-התגורר בקונייטרה בכל שנות הכיבוש הישראלי. לא היתה אשה אחרת, ומשום כך לא היה כל מיבחר בידי יוצרי סרטי-התעמולה הסורית.

נימה גזענית ניתן היה לגלות גם ב-הערה שהושמעה על כך שרופאים ערבים "מרכיבים כפפות-גומי כדי ליצור דימוי של מדען ערבי", יצור שלדעת שלושת המומחים אינו קיים, כנראה.

שקרנות איפיונית. גם לגבי הסרט הסורי על פרשת כפרי-אסאס, הסתבכו הדינאים בשקרנות האופיינית לתעמולנים מיקצועיים מן הסוג הגרוע ביותר. למרבה הצער, נאמן הסרט הערבי בדייקנות קפינית לעובדות, עד כדי ציטוט מדוייק מן החומר שהובא במישפט ואיכזר עונשני המאסר המדוייקים (והמגוחכים) שהוטלו על אלה שהורשעו בטבח.

מהימנות הסרט אושרה, עליידי בנימין הלוי, שכיהן כאב בית-הדין הצבאי שדן את הרוצחים. הלוי התבקש עליידי שגירות ישראל בפאריס למצוא פירכה או סילוף בסרטי-התעמולה הסורית, ולא הצליח. שוב עטו שלושת המתווכחים על מציאה

הגאון במצחיקנים-סרט חובה

Newsweek

צילונים קול"ם מדהימים

סרט אילם

מרטי פלדמן דום דלואיז

השגעון האחרון של מל ברוקס

בהשתתפות: סיד סוואר, הארלד גולד, רון קארי, ברנדט פיטרס, הפקה מייקל הרצברג, מוסיקה ג'ון מוריס, תסריט מל ברוקס, רון קלרק, רודי דלוקה, בארי לוינסון, א.ד. מטלון ושות בע"מ

קולנוע ג'י. גאה להציג: א.ד. מטלון ושות בע"מ

ככורה ארצית שבוע 2

נקודת מכירה של

העולם הזה

כאיטליה

החל מהגיליון שמופיע ב-15.2.77

תהיה ב:

WAISMAN OZER
Via Ravenna 4
BOLOGNA

Tel. 45 12 80
BOLOGNA